
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Op 2 november j.l. heb ik voor het eerst de ALV voorgezeten. Hoogtepunt van de vergadering was het afscheid (na 19 jaar!) van ons bestuurslid Chris Konings en zijn vrouw Elly Konings-Bakker. Beiden werden voor hun verdiensten voor de Vrienden in het zonnetje en in de bloemen gezet. Chris kreeg daarnaast ook de Vriendentrofee uitgereikt. Leuk detail hierbij is dat deze Vriendentrofee al twee jaar op zolder bij Chris stond te wachten op de eerstvolgende keer dat hij uitgereikt zou worden. We vertrouwen erop dat de Vriendentrofee nu een ereplekje in zijn huis krijgt.

We hebben als bestuur besloten onze blik wat meer naar buiten te richten en ook anderen meer bij onze vereniging te betrekken. Voor de ALV hebben we dan ook belangrijke vertegenwoordigers van en functionarissen met wie we intensief samenwerken binnen de Atletiekunie uitgenodigd. Tevens hebben we het plan opgevat om jaarlijks één of meerdere vrijwilligers die belangrijk werk doen binnen de AU in het zonnetje te zetten. En daarnaast willen we kijken, hoe we een bijdrage kunnen leveren aan het organisatiecomité van het EK2016. Het is fijn te merken dat dit voornemen op prijs wordt gesteld door Rien van Haperen, de directeur van het organisatiecomité. Hij deed ter vergadering de toezegging tijdens dit EK een Trefpunt voor de Vrienden te zullen organiseren. Rien, alvast bedankt hiervoor! Letterlijk meer naar buiten gericht is ons voornemen om met een groep Vrienden naar de Super League in Braunschweig (21 + 22 juni 2014) af te reizen, waarbij we dan willen aansluiten bij de activiteiten die onze Duitse vrienden organiseren. Nadere informatie volgt binnenkort.

Maar eerst hebben we op 2 november 's middags weer genoten van de reünie. Zoals in voorgaande jaren gaven Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt weer een voordracht over het Vrienden Jeugdfonds. Heel leuk was het dat Douwe Amels, een van de Jeugdfonds atleten die 's middags een Gouden Pluim voor zijn prestaties ontving, zelf het woord nam om de Vrienden te bedanken voor de ontvangen ondersteuning. Voor ons bestuur des te meer reden om de komende maanden aan de slag te gaan fondsen voor dit Vrienden Jeugdfonds te werven. Want als we niets doen, zal 2014 het laatste jaar van dit Vriendenfonds worden. Chris Konings hield voor de allerlaatste keer zijn toespraken voor de 75-jarigen. Heel bijzonder was het dat Tilly van der Zwaard daarvoor helemaal uit Florida overgekomen was.

Rest me u alvast plezierige feestdagen en het allerbeste voor 2014 toe te wensen! Dat we elkaar weer in goede gezondheid mogen ontmoeten bij het trefpunt bij het NK-indoor op 22 + 23 februari 2014 in Apeldoorn!

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Overleden

Op 23 september 2013 is onze donateur Cock Mooijman op 89-jarige leeftijd overleden.

Op 9 oktober 2013 is onze donatrice Diny Mekes-Steffen op 91-jarige leeftijd overleden.

Op 22 oktober 2013 is ons lid Bart Leenhouders op 87-jarige leeftijd overleden.

Op 2 november 2013 is onze donatrice Greet de Hont-Berkhout op 90-jarige leeftijd overleden.

Wijzigingen

- Wil en Christ Hulshof hebben het e-mailadres c.a.hulshof@hetnet.nl
- Kris Vasse heeft een nieuw e-mailadres. Het is geworden: krisvasse1939@outlook.com
- Ciska Homan-Jansen moet zijn Ciska Lotter Homan-Jansen. Haar e-mailadres is gewijzigd in ciskaloeenen@hotmail.com
- Joop Weenink heeft het volgende e-mailadres: jcweenink@hotmail.com
- Fiep Twente heeft inmiddels een e-mailadres: fieptwente@gmail.com

Opzegging lidmaatschap

- Dirk en Riet de Bruijn
- Corrie Vos

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat je het nieuwe adres niet alleen stuurt naar de Atletiekunie maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

NOC*NSF-erepenning voor Marjan Olyslager

ARNHEM - Marjan Olyslager heeft dinsdagavond 19 november 2013 tijdens de Algemene Vergadering van NOC*NSF uit handen van voorzitter André Bolhuis de NOC*NSF-erepenning gekregen. De bronzen erepenning wordt uitgereikt aan personen die een bijzondere betekenis voor de sport in Nederland hebben.

Tijdens vier opeenvolgende EYOF's (European Youth Olympic Festival) trad Marjan Olyslager op als chef de

mission van de Nederlandse ploeg, zoals ook afgelopen zomer tijdens de succesvolle editie in Utrecht. “Een rol die Marjan al sinds 2006 met verve vervult. Een bijzondere reeks”, vond André Bolhuis. Met de uitreiking van de erepenning wil NOC*NSF blijken van haar waardering voor de toewijding waarmee Olyslager zich van haar taak kweet. Olyslager voerde de Nederlandse ploeg aan tijdens Belgrado 2007, Tampere 2009, Trabzon 2011 en Utrecht 2013, waarbij ze de jonge sporters zodanig faciliteerde dat ze optimaal konden presteren. Hierbij had ze niet alleen oog voor de prestaties op het toernooi, maar ook voor de sporter zelf en voor wat een groot evenement doet met een jong talent.

De 51-jarige oud-atlete, halve finaliste op de Olympische Spelen van Seoel 1988 op de 100 meter horden en op de 4x100 meter estafette, was vereerd: “Een mooie manier om onderscheiden te worden. En erg leuk dat André Bolhuis hem uitreikte, zeker vanwege zijn enorme betrokkenheid tijdens het EYOF van Utrecht”.

*Bron: NOC*NSF*

AA-Drink Nederlandse Kampioenschappen Atletiek Indoor 2014 in Apeldoorn

Plaats: Omnisport Apeldoorn

Datum: 22 en 23 februari

Beste leden van de Vereniging Vrienden van de K.N.A.U.

Op 22 en 23 februari 2014 vinden de AA-Drink Nederlandse kampioenschappen indoor plaats in Omnisport in Apeldoorn.

Op beide dagen zijn er finales.

Vóór 1 februari ontvangt u per mail bericht over de ontvangst.

Heeft u geen e-mailadres of heeft u vragen, neem dan contact op met Chris van der Meulen:

- via e-mail: info@vriendenvandeknau.nl
- of telefonisch 040 - 253 89 52
- of schriftelijk Chris van der Meulen, Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven

Wedstrijdinformatie is te vinden via de website **www.nkindoor.nl**

In Memoriam Cock Mooijman

Cock Mooijman, jarenlang dé clubtrainer van Vlug en Lenig en Olympia '48, later Haag Atletiek, is op maandag 23 september overleden. Ruim 30 jaar heeft Cock trainingen gegeven aan diverse generaties atleten in Den Haag.

Cock Mooijman op Papendal in actie in 1975. (foto Haagsche Courant)

Na de oorlog, rond de jaren vijftig, begon hij als hulptrainer bij Olympia '48. In 1956 trainde hij, samen met Corrie Meere, de eerste Nederlandse pupillengroep, de pupillen van Vlug en Lenig en Olympia '48. Velen, waaronder ondergetekende (ik was toen 9 jaar), begonnen toen met hun atletiecarrière.

In 1965 traden Cock en Corrie onder een feestelijk cordon van jeugdleden in het huwelijk. In privé was Cock een zeer gewaardeerde pianoleraar. Ook componeerde hij veelal zelf.

Door zijn enorme inzet wist Cock zich te ontplooiën tot een belangrijke clubtrainer, die zijn pupillen op een ongekend positieve manier wist te motiveren en te enthousiasmeren. Hij bracht zijn pupillen, met een grote dosis humor, doorzettingsvermogen en kracht bij. Cock gaf trainingen in brede vorm en op alle fronten, vaak op de persoon afgestemd.

Voor veel van zijn pupillen in al die jaren was hij de bindende factor binnen de vereniging. Hij was er altijd, hield niet van teveel zeuren en liet zijn atleten aanpakken. Zijn trainingen waren best zwaar, maar met zijn inspirerende en persoonlijke aanpak wist hij zijn atleten tot grote inspanningen te leiden.

Cock Mooijman had het vermogen iedereen in zijn of haar waarde te laten. Met een grote dosis humor en een nuchtere benadering gaf hij ruimte en respect. Het is dan ook niet verwonderlijk, dat door al die jaren heen de atleten rond Cock en Corrie in feite een beetje 'hun kinderen' werden. Het was een echtpaar dat een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de vorming van jeugdige atleten naar volwassenheid toe.

Cock wist vaak de vinger op de zere plek te leggen en had een innemende en nuchtere kijk op onvolkomenheden.

De atleten van voorheen Vlug en Lenig en Olympia '48 uit die tijd hebben heel veel mooie herinneringen aan Cock en Corrie. Naast de trainingen waren er ook de gezellige bijeenkomsten. Het was vaak een zoete inval bij hen thuis, zoals in mijn tijd de sinterklaasfeesten, de oudejaarsavonden en chocolademelk drinken na een wintertraining.

Of het samenzijn na de zondagmorgen duinentraining in het oude pannenkoekenhuis in Kijkduin, waar we dan nog wat dronken. En natuurlijk niet te vergeten de wedstrijden die gezamenlijk bezocht werden, de mooie momenten van medailles, bekens of kampioenschappen die werden gewonnen.

Cock had veel lichamelijke klachten, vooral toen hij ouder werd. Maar zijn sterke geest overwon dat altijd en hij klaagde zelden. Zijn doorzettingsvermogen daarbij en zijn positieve kijk op het leven waren onevenaarbaar.

Ook nadat hij, rond 1987, gestopt was als trainer, hielden veel van zijn pupillen contact met hem. Zelfs tot in de jaren negentig trainde Cock nog een kleine groep atleten in privé. Cock en Corrie wisten, ook in de laatste jaren, zich permanent omringd door veel vrienden uit een periode van ruim 30 jaar. Ook in deze laatste weken stonden heel veel vrienden hem bij.

Cock en Corrie waren een twee-eenheid. Voor Corrie zal het dus niet meevallen. Maar ik weet zeker dat alle vrienden haar zullen blijven ondersteunen. Uiteraard wensen wij Corrie heel veel sterkte toe!

Frank Jutte

In Memoriam Bart Leenhouders

Onze vriend Bart Leenhouders (87) is dinsdag 22 oktober 2013 overleden. Bart was van 1982 tot 1994 bestuurslid van de Atletiekunie, waarbij hij vanuit de Nederlandse Katholieke Sportfederatie (NKS) een kwaliteitszetel van de Atletiekunie vervulde. Leenhouders werd bij zijn aftreden in 1994 onderscheiden met het erelidmaatschap. De zuiderlingen onder ons kennen Bart als districtsbestuurder in de periode 1976-1981. Bart was lid van de Vrienden sinds 1994. Afgestudeerd in 1951 aan de Academie voor Lichamelijk Opvoeding in Tilburg. Als leraar werkzaam geweest aan het Hertog Jan College te Valkenswaard. Niet zo bekend is het feit dat Bart van 1943 tot 1947 bij de Luchtmacht in Engeland als navigator/radio operator diende. AVV-voorzitter John Robbe verwoordde het verlies van Bart als volgt: "Geschrokken van zijn overlijden, maar blij voor wat hij voor ons heeft gedaan. Atletiek Vereniging Valkenswaard verliest haar erevoorzitter Bart. Hij was 15 jaar voorzitter en heeft veel betekend voor de atletiek in Valkenswaard en de regio, maar zeker ook voor de landelijke atletiek".

Bron: Atletiekunie en website AVV

Wat je sport ook is...

NEW

AA Drink Iso•Lemon

De razendsnelle isotone dorst-
lessen met verfrissende lemon
smaak. Speciaal ontwikkeld
voor sporters!

AA Drink High Energy

De echte energie-booster.
Geeft je onmiddellijk een ener-
giestoot, zodat je snel weer
verder kunt.

AA Drink Pro•Energy

Voorziet het lichaam bij
langdurige inspanningen
langzaam, gelijkmatig
en langdurig van energie.

AA Drink Isotone

Door de isotone samenstelling
worden vocht en mineralen
onmiddellijk in je lichaam
opgenomen.

AA Drink Multi•Nine

De lekkere hypertone sport-
drank met echt vruchtensap en
toegevoegde vitamines.

AA Drink Sportwater

Zuiver water met alléén die
mineralen die je verloren hebt
bij het sporten. Bevat géén
calorieën.

AA drink heeft altijd dé sportdrank voor jou !

Voor meer info kijk op www.aa-drink.com

**VERENIGING
VRIENDEN van de K. N. A. U.**
Opgericht 26 mei 1951

Notulen van de 62-ste jaarlijkse algemene vergadering op zaterdag 2 november 2013 in het van der Valk hotel bij de ingang van Papendal in Arnhem

Zo'n 95 Vrienden, donateurs en partners waren tijdens de vergadering aanwezig.

1) Opening

Iets na 11:00 uur opent onze nieuwe voorzitter Els Stolk de vergadering en heet alle Vrienden en overige aanwezigen hartelijk welkom. Speciaal welkom aan Hans en Kornelia Schulz van de Duitse Freunden, oud-voorzitters Bob Vos en Chris van der Meulen, de voorzitter van de Atletiekunie Theo Hoex, directeur van de stichting EK 2016 Rien van Haperen, Paul van Gool als voorzitter van Atletiekerfgoed, hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker en zijn medewerkster Lydia Pietersen, Jeugdfonds commissieleden Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt, de 75-jarigen en de oud topatleten die hun kunstwerken hebben geëxposeerd.

Voorzitter dankt het organisatiecomité, bestaande uit onze bestuursleden Ellen en Riet, die er alles aan hebben gedaan om ons een aangename dag te bezorgen.

Het bestuur heeft besloten om onze blik wat meer op de buitenwereld te richten. Zo kijken we, mede op verzoek van Rien van Haperen, hoe we een bijdrage kunnen leveren aan de organisatie van het EK 2016. Ook hebben we uitnodigingen voor deze dag gestuurd naar de mensen van het bondsbureau waar we nauw mee samenwerken.

Er wordt stilgestaan bij het feit dat we het afgelopen jaar helaas afscheid hebben moeten nemen van: Ton Pallesen, Herman Sluiter, Ben Ziepzeerder, Ed Meeuws, Cock Mooijman en Bart Leenhouders.

Els wenst onze zieke Vrienden een voorspoedig herstel toe.

Voorzitter vraagt instemming van de leden voor het oprichten van commissie "Laatste Eer" met als leden Chris Konings en Chris van der Meulen. Die instemming wordt gegeven.

De vereniging organiseert ieder jaar diverse activiteiten. Voorzitter doet een oproep aan de leden om zich aan te melden om deze activiteiten in 2014 mede te organiseren. Graag ook horen we als iemand een idee heeft voor een nieuwe activiteit. Zo kan overwogen worden aan te sluiten bij het reisbureau van onze Duitse vrienden en met een groepje gezamenlijk af te reizen naar de Super League van de Europacup die volgend jaar in juni plaatsvindt in Braunschweig, op 400 km afstand van Utrecht. Nederland doet daar ook aan mee. Chris Konings en Chris van de Meulen hebben zich bereid verklaard de organisatie op zich te nemen. Na peiling blijkt dat diverse Vrienden hier belangstelling voor hebben. De beide Chris'sen zullen dit verder uitwerken.

Voorzitter Els Stolk legt uit, in welke richting wij Braunschweig moeten denken. (foto Ed Turk)

In het middagprogramma zullen Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt van het Vrienden Jeugdfonds bekend maken wie het komende jaar gesteund zullen worden. Als we niets doen, zal dit het laatste jaar zijn dat deze jeugdathleten gesteund kunnen worden. En petit comité heeft het bestuur gebrainstormd over mogelijkheden tot extra fondswerving om dit prachtige Jeugdfonds toch nog een aantal jaren te continueren. We zullen hierbij zeker ons oor te luisteren leggen bij onze Duitse Vrienden, die een specifieke expertise in deze hebben. Een ieder die met ons mee wil denken of een andere bijdrage wil leveren, wordt van harte uitgenodigd dat ook te doen en zich na afloop van deze vergadering te melden bij Ed Turk, Chris van der Meulen of de voorzitter.

En natuurlijk tevens een woord van dank aan Paul van Gool en Chris Konings voor hun drukke werkzaamheden voor de Stichting Atletiekerfgoed, een geslaagd initiatief van Vrienden en de Atletiekunie. Dit wordt ook als zodanig onderschreven door de Atletiekunie. Besloten is dat als blijk van waardering en ter vergroting van de bekendheid de stichting een vitrine mag vullen op het nieuwe bondsbureau.

Afgelopen jaar werden 17 nieuwe leden ingeschreven. U kunt hun namen nalezen in het jaarverslag van de secretaris. Hiermee is het ledenaantal per 15 september gekomen op 298; vier meer dan op 15 sept. 2012.

We zullen ons best moeten blijven doen om leden te werven. U wordt van harte uitgenodigd om vrienden en bekenden die voldoen aan onze criteria om lid te kunnen worden, te attenderen op onze Vereniging. Wat deze criteria zijn, kunt u nalezen op onze website.

Vorig jaar zijn niet alleen de verjaardag- en beterschapkaarten door Margriet Prins opnieuw vormgegeven (waarvoor onze hartelijke dank), maar ook onze website.

Weliswaar met enige vertraging zal onze oud-voorzitter Chris van der Meulen deze nieuwe website vullen met de oude teksten, die daarna door ons (bestuursleden en Piet Wijker) geactualiseerd zullen moeten worden. We zoeken een (nieuwe) webmaster, want Chris van der Meulen heeft aangegeven er nu echt mee op te willen houden. Deze webmaster zou dan ook gelijk de (mede)beheerder kunnen worden van het Facebook account dat ons nieuwe lid Monique Jansen al heeft geopend. Het gaat dan om iemand die niet alleen verstand heeft van Facebook, maar natuurlijk ook op de hoogte is van die nieuwtjes die voor onze leden interessant zijn. Als er nu iemand is die zich hiervoor aan wil melden, dan horen we dat graag. Anders is die persoon ook na de vergadering van harte welkom.

Piet Wijker heeft weer zijn uiterste best gedaan om adverteerders te vinden voor ons verenigingsblad De Vriendenband. Het dankwoord hiervoor van de voorzitter wordt gevolgd door applaus van de vergadering.

Samenvatting van de vragen aan de leden:

- a. Wie heeft ideeën om aan geld te komen voor voortzetting van het Jeugdfonds;
- b. Wie heeft ideeën voor nieuwe activiteiten;
- c. Wie organiseert de Vrienden-golfdag;
- d. Wie organiseert het Vrienden-fietsweekend?
- e. Graag vrienden en bekenden (die voldoen aan de criteria) uitnodigen om lid te worden van onze vereniging;
- f. Wie wil onze nieuwe webmaster worden en/of ons Facebook account bijhouden?

2) Ingekomen stukken en mededelingen

De secretaris heeft geen ingekomen stukken anders dan de afmeldingen. De meeste afmelders wensen ons een vruchtbare vergadering toe en doen ons de groeten.

Er kwamen afmeldingen van de volgende Vrienden:

Ferry van der Zant, Babs van der Groep, Jacob Dikken (oogproblemen), Harry en Ellen Joacim Ort (jarig), Jan Vermeulen (pas nieuw lid), Martin van Oyen, Tom Jutte (op vakantie), Diny Steenhuis, Wies Lemmens-Thomas, Willy en Christ Hulshof, Ilja en Hans Keizer (ziekte) en Elly Holst-Witkamp.

Van de genodigden van de Atletiekunie hebben zich afgemeld:

Jan Willem Landré, Frank Koomen, Joop Alberda, Coby Kamerbeek en Adwin van Groeningen. Ook Johan Voogd (coach van Jip Vastenburger) heeft zich afgemeld.

3) Verslag van de ALV, gehouden op 3 november 2012 in Eindhoven

Er zijn geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard met dank aan secretaris Kees de Kort.

4) Jaarverslag 2012/2013 van het bestuur

In het openingswoord van de voorzitter is veel van het jaarverslag gememoreerd. Er zijn verder geen opmerkingen, zodat het verslag wordt aanvaard, eveneens met dank aan de secretaris.

5) Jaarverslag van de penningmeester

Het meeste geld dat binnenkomt gaat naar ons verenigingsblad. De ALV/reünie speelt ongeveer quitte. Uitgaven voor het Jeugdfonds vallen buiten de standaardcontributie van € 30,-. Er komen verder geen vragen over het jaarverslag.

6) Verslag van de kascommissie

Lidy Makkinje-Vonk zou het verslag van de kascommissie voorlezen, maar zij heeft vertraging opgelopen en is er nog niet. Het andere lid van de kascommissie, Rijn van den Heuvel, is verhinderd wegens een recente knieoperatie en zendt de vergadering de hartelijke groeten. Daarom leest de penningmeester zelf het verslag van de kascontroleurs voor. De kascommissie heeft geen onrechtmatigheden aangetroffen en kan dan ook de vergadering voorstellen om het bestuur decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beleid en de penningmeester decharge te verlenen voor het gevoerde financiële beheer. De leden gaan hiermee akkoord. Het originele ondertekende verslag wordt aan de secretaris overhandigd. Hij zal het in het archief bewaren.

7) Begroting verenigingsjaar 1-09-2013 t/m 31-08-2014

De vergadering gaat akkoord met de voorgestelde begroting zodat deze, met dank aan de penningmeester, wordt aanvaard.

8) Verkiezing kascommissie

Lidy Makkinje-Vonk en Rijn van den Heuvel zijn aftredend en niet herkiesbaar. Sjoerd Koster en Frank Jutte bieden zich aan om volgend jaar de boekhouding te controleren.

9) Bestuursverkiezing

Volgens rooster zijn aftredend: Ed Turk en Melchert Kok. Beiden zijn en stellen zich herkiesbaar. De huidige vicevoorzitter Chris Konings treedt volgens afspraak tussentijds af. Melchert Kok is bereid het vicevoorzitterschap over te nemen. Het bestuur stelt voor de ontstane vacature niet in te vullen, dus het bestuur bestaat vanaf nu uit 6 personen. Alle voorstellen en herkiezingen worden door de vergadering aangenomen.

Voorzitter Els Stolk bedankt Chris Konings voor het met raad en daad bijstaan van haar in haar eerste jaar als voorzitter van de Vrienden. Zij bedankt ook Elly Konings-Bakker, de vrouw van Chris, voor haar hulp bij de ALV/reünie. Voor de 19 jaar bestuurslidmaatschap krijgt Chris de Vriendentrofee uitgereikt. Ook krijgt Chris nog een fotocollage van zijn laatste bestuursvergadering. Beiden krijgen bloemen en een enveloppe met inhoud overhandigd.

10) Rondvraag

De enige vraag in de rondvraag gaat over het aantal dagen bezoek aan de superliga in Braunschweig. Voorzitter zegt hierop dat de wedstrijden 2 dagen (21+22 juni) duren en dat een trip van 4 dagen het meest voor de hand ligt.

11) Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde dankt voorzitter voor het geduld en aandacht. Ze sluit de ledenvergadering om 11:45 uur (zoals gepland) en geeft het woord aan: de voorzitter van de atletiekunie Theo Hoex en Rien van Haperen van het organisatiecomité van het EK 2016, die ons zullen bijpraten over de ontwikkelingen binnen de atletiek en de Atletiekunie en het EK 2016.

*Kees de Kort, secretaris,
november 2013.*

VERENIGING VRIENDEN VAN DE K.N.A.U.
“VRIENDEN-TROFEE”
In memoriam J.H. Moerman

Dit staat op het plaatje op het door de familie de Hont geschonken houten kistje om onze hoogste verenigingsonderscheiding, de discusswerper.

In de vrolijkheid van de ALV 2013 te Arnhem zou het uitreiken van de Trofee niet de aandacht krijgen die het verdient.

Chris Konings, onze vicevoorzitter, nam na 19 jaar trouwe dienst als bestuurslid afscheid van de bestuurstafel. De atleet met 4 seniorkampioenschappen op de 800 meter en 21 interlands op zijn naam werd in de vroege jaren 70 door zijn grote

Chris Konings met de Vrienden-trofee, onder het toeziend oog van echtgenote Elly. (foto Ed Turk)

held en atletiekvoorbeeld Frits de Ruijter in de vereniging geïntroduceerd. Chris belichaamde in het bestuur het historisch verleden van de club met al zijn kampioenen en records. Naast zijn grote parate kennis van atleten en prestaties moet zijn inzet voor De

Vriendenband geprezen worden. Talloze artikelen vloeiden uit zijn pen en gelukkig gaat hij daarmee door, evenals met zijn werk voor de Stichting Atletiekerfgoed.

2010 Anny Schmitz-Broekhoff	
2011 Frits de Ruijter	2013 Chris Konings

Het toeval wil dat er op de voet van de Trofee een plaatsje vrij was naast het schildje van Frits de Ruijter. Nu prijken zijn naam en die van Frits broederlijk naast elkaar en is er weer een cirkeltje rond.

Chris van der Meulen

In iedereen schuilt een atleet

www.atletiekunie.nl

Atletiekunie

**VERENIGING
VRIENDEN van de K. N. A. U.**
Opgericht 26 mei 1951

Verslag van de reüniedag van de Vrienden van de K.N.A.U. op zaterdag 2 november 2013 in het Van der Valk Hotel nabij en op Papendal in Arnhem.

Traditiegetrouw hebben we de algemene ledenvergadering gecombineerd met de grote reünie. Nieuw is het tentoonstellen van kunst door 8 Vrienden, zie verder in dit verslag.

Ruim 100 mensen hebben de hele dag, of een groot deel daarvan, mee beleefd. De groep bestond uit Vrienden, donateurs, partners en genodigden. Ruim de helft nam ook deel aan het dinerbuffet, waarmee de dag werd afgesloten.

In grote lijnen was de dag als volgt ingedeeld:

- 10.00 - 11.00 uur ontvangst;
- 10.00 - 17.00 uur doorlopende tentoonstelling van kunstwerken van 8 Vrienden;
- 11.00 - 11.45 uur jaarvergadering;
- 11.45 - 12.00 uur uitreiking van de Vrienden-trofee (discuswerper in brons) aan scheidend bestuurslid Chris Konings;
- 12.00 - 12.45 uur toespraken door Theo Hoex, voorzitter Atletiekunie, en Rien van Haperen, directeur van de EK Atletiek Amsterdam 2016;
- 12.45 - 14.00 uur aperitief en lunch;
- 14.00 - 14.25 uur rapportage over Vrienden Jeugdfonds door Elly de Regt-Henzen;
- 14.25 - 14.35 uur uitreiking Gouden Pluimen aan Jip Vastenburg en Douwe Amels;
- 14.35 - 15.00 uur toespraakjes door Chris Konings voor de vijf aanwezige 75-jarigen;
- 15.00 - 16.45 uur rondleiding op Papendal o.l.v. Gert Damkat, bondscoach werpen;
- 16.45 - 17.30 uur gezellig samenzijn in het hotel;
- 17.30 - 19.00 uur dinerbuffet (voor degenen die hiervoor hebben gekozen).

De jaarvergadering (van 11:00 uur tot 11:45 uur)

Van de vergadering wordt een apart verslag gemaakt waarin het aftreden en de huldiging van Chris Konings aan de orde komen en de benoeming van Melchert Kok tot vicevoorzitter.

Voor de onderdelen die zich buiten de algemene ledenvergadering hebben afgespeeld, wordt hierna meer informatie verstrekt.

Tentoonstelling van werken van Vrienden

Nadat bleek dat diverse van onze leden zich ook met kunst bezighouden is dit jaar voor het eerst, op initiatief van Stans Brehm, tijdens de ALV/reünie een tentoonstelling van hun kunstwerken gehouden. Deelnemers waren: Ciska Lotter Homan-Jansen (beeldjes, hoedjes, tasjes en beertjes), Jaap Noordenbos (schilderijen), Esther Goedhart-Schot (schilderijen), Wilma van Gool-van den Berg (hoeden en shawls), Marianne Thomas (schilderijen), Stans Brehm (beelden), Henk Snepvangers (videopresentatie van zijn gedichten, in foto's verwerkt) en Ed Turk (foto's). Rini van Leeuwen, trainer van Douwe Amels, had ook foto's geëxposeerd.

Toespraak van Theo Hoex, voorzitter van de Atletiekunie

Aansluitend aan de vergadering houdt Theo Hoex een toespraak over het wel en wee van de Atletiekunie. Hieronder volgen enkele belangrijke punten in zijn toespraak.

Unievoorzitter Theo Hoex aan het woord.
(foto's Ed Turk)

“Met de nodige pijn, door minder inkomsten van sponsors en een lagere toewijzing vanuit NOC*NSF (5% korting vanwege lagere Lotto-inkomsten), heeft de Atletiekunie toch een sluitende begroting kunnen opstellen voor het jaar 2014. Deze wordt gepresenteerd op de unieraadsvergadering van 28 november a.s. Er zijn dit jaar zowel tijdens het EK <23, het WK IPC en het WK in Moskou prachtige

sportieve resultaten behaald. Dat heeft veel media-aandacht voor atletiek in Nederland opgeleverd. Binnenkort hopen wij een nieuwe technisch directeur te benoemen als opvolger van Peter Verlooy en ook van de interim directeur Joop Alberda, die deze zomer voor ons actief is geweest. Het bondsbureau, sinds april onder leiding van de nieuwe algemeen directeur Jan Willem Landré, verhuist per 1 februari 2014 naar de bovenste verdieping van het groene gebouw op het terrein van Papendal. Een belangrijk voordeel is dat alle medewerkers van het bondsbureau dan op dezelfde verdieping werken. Ook in de nieuwe situatie is ruimte opgenomen voor de stichting Atletiekerfgoed. Gelukkig neemt het aantal leden van de Atletiekunie nog steeds toe. Vanwege de extra aandacht voor de jeugd, mede dankzij een kennismakingsprogramma voor leerlingen van basisscholen, groeit deze categorie weer sinds jaren. Jammer dat het aantal Masters wat afneemt. Helaas heeft Marius Veenker recent besloten zijn bestuurslidmaatschap te beëindigen. Hierdoor is er een vacature ontstaan, waarvoor wij op zoek gaan naar een opvolger.”

Tenslotte wenst Theo ons allen een goed en gezond jaar toe op weg naar het EK 2016.

Toespraak Rien van Haperen, directeur stichting EK Atletiek Amsterdam 2016

Rien van Haperen was uitgenodigd om ons iets te vertellen over de EK 2016. Middels sheets met de titels “Waar gaat het ook al weer om?”, “Waar staan we nu?” en “Wat gaan we in 2014 doen?” schetst Rien de situatie. Er is nog veel werk aan de winkel. Het gaat o.a. om 1300 atleten, 100.000 bezoekers en 2000 vrijwilligers. Een zeer belangrijk item is de bekendmaking. Diverse leden van de Vrienden kunnen en zullen medewerking verlenen en er zal een Vrienden-trefpunt komen. Rien biedt aan dat er in De Vriendenband een advertentie over de EK 2016 mag komen. De Vrienden zullen op de hoogte worden gehouden middels Nieuwsbrieven, die via de secretaris per e-mail worden verstuurd.

Rapportage Vrienden Jeugdfonds

Elly de Regt-Henzen en Willem van der Krogt zijn aanwezig als comité Vrienden Jeugdfonds. Elly geeft in een diapresentatie in het kort de pieken en dalen weer van de door het fonds gesteunde jeugdige atleten. Dit jaar was waarschijnlijk het beste jaar van de afgelopen ongeveer 10 jaar wat betreft positieve resultaten van de door het fonds gesteunde atleten. Als er geen nieuwe middelen beschikbaar komen, is 2014 het laatste jaar dat het Vrienden Jeugdfonds atleten financieel kan steunen. Aan het eind geeft de commissie de namen prijs van de genomineerde jeugdatleten voor 2014. Het gaat om totaal 10 atleten, waarvan 3 die al eerder steun kregen. De 7 nieuwe atleten zijn: Jules de Bont (60/110 m H), Suzanne Williams (100 m H), Bart van Nunen (3000/5000 m), Tony van Diepen (800 m), Inge Drost (meerkamp, sprint, hordelopen), Dominique Esselaar (polshoog) en Denzel Comanentia (kogelslingeren en discus). Zij kunnen het hen toegewezen bedrag gebruiken voor o.a. een trainingsstage, of deelname aan een buitenlandse wedstrijd. De uitverkoren talenten bereiden zich o.a. voor op het WJK 2014 in Eugene. Zie ook de Jeugdfonds rubriek elders in dit blad.

Uitreiking onderscheidingen

Jip Vastenburger (3000/5000 m) en Douwe Amels (hoogspringen) zijn op verzoek van de Vrienden van de K.N.A.U. aanwezig om een onderscheiding in ontvangst te nemen. Voorzitter Els Stolk en Chris Konings, clubgenoot van Douwe, roemen hun prestaties in 2013 tijdens Europese kampioenschappen. Beiden ontvangen de Gouden Pluim, een door de voorzitter en secretaris getekende oorkonde, voorzien van een motivatie voor de toekenning. Douwe vraagt het

Jip Vastenburger en Douwe Amels met de Gouden Pluim.

woord en bedankt het Vrienden Jeugdfonds voor de financiële steun de afgelopen 3 jaar. Hij zegt hier zeer nuttige dingen mee te hebben kunnen doen voor zijn atletiekontwikkeling.

75 jarigen

Chris Konings neemt het woord voor een korte impressie van de aanwezige leden die in 1938 zijn geboren, ofwel 75 jaar zijn geworden, of nog dit jaar worden. Hij haalt voor het voetlicht: Tilly van der Zwaard, Fiep Twente, Marius Bos, Tjeerd Vellinga en Ton van Dorst. De volgende 75-jarigen waren niet aanwezig: Rein Knol, Hans Westerkamp, Ferry van der Zant en Babs van der Groep. Chris vraagt eerst aan alle 5 de 75-jarigen om plaats

te nemen op de hoge stoelen achter de bestuurstafel. Hierna geeft Chris een klein overzicht van hun sportverleden, eventueel aangevuld met

[De aanwezige 75-jarigen op een rij.](#) enkele andere markante feiten. Zij ontvingen allen een presentje in de vorm van het boek "Sportlegendes". Ook dit jaar was weer een banner gemaakt met hierop actiefoto's van de 75-jarigen.

Organisatie

De organisatie van deze ledenvergadering met reünie was in handen van de bestuursleden Ellen van de Bunt-Heemskerk en Riet van der Enden in samenwerking met Ed Turk, die o.a. zorgde voor de geluids- en beeldapparatuur en het tentoonstellen van sportfoto's. Hartelijk dank hiervoor.

Bondstrainer Gert Damkat legt uit, dat je in de pas gereedgekomen indoorwerfhal uitstekend uit de voeten kunt, of dat nu met een kogel, slingerkogel, discus, of speer is.

Kees de Kort, secretaris van de vereniging Vrienden van de KNAU, november 2013.

**Vraag onze
nieuwe catalogus aan!**

Kunst in de kijker

In de laatste twee Vriendenbanden werd een oproep gedaan om die Vrienden die na afloop van hun atletiekloopbaan het kunstzinnige pad op zijn gegaan, iets van hun werk ten toon te laten stellen ter omlijsting van de jaarlijkse reünie. Hierop kwam een behoorlijke response, voor zo'n eerste keer. Om ook de thuisblijvers een indruk te geven, vindt u op

deze pagina's een exposé van de vertoonde kunst, gevangen door de fotografische kijker van Ed en Trudy Turk. en vervaardigd door Marianne Thomas, Stans Brehm, Jaap Noordenbos, Wilma van Gool-van den Berg, Rini van Leeuwen (trainer van Douwe Amels), Ed en Trudy Turk zelf en Esther Goedhart-Schot.

Henk Snepvangers was ook aanwezig, met een in foto's verwerkte videopresentatie van door hemzelf geschreven gedichten. Het grappige is nu dat Henk door de tentoongestelde kunst van zijn tijdgenoten die, zoals hij opmerkte, allen hun glorietijd in de atletiek in de zestiger jaren van de vorige eeuw beleefden, zelf weer geïnspireerd

raakte en nadien onderstaand gedicht schreef, waarin hij het contrast in de voorwaarden typeerde waaronder een en ander toen en nu plaatsvond.

Actie en reactie, oorzaak en gevolg, abstract en concreet, woord en beeld, als een wonderlijk palet vindt u het allemaal terug op deze beide pagina's, die een glimp laten zien van het talent dat in onze vereniging veel verder reikt dan de sportieve aanleg die ooit tot titels en records leidde. (PW)

Het bewonderend oog

sporthelden van weleer, die in een grijs verleden
om het verste, hoogste of snelste streden
met inzet van hun ganse lijf, geest en macht
vechtend tegen weerstanden als de zwaartekracht

op pistes bestrooid met grauwgrijs sintelgruis
met tools van bamboe, metaal en aluminium buis
gestart met rookpluim of landend in het gele zand
naar de meet, waar leger jury klokte met de hand

een achttal dat nu handvaardig en subtiel
kunstzinnige werk ontwerpt met hart en ziel
toonde nu een variatie aan gecreëerde beelden
een hobby die ze graag met hun vrienden deelden

een presentatie in de sfeer van warm onthaal
tussen geroezemoes van begroeting en verhaal
daar spraken vriendenogen bewonderend en zacht
“Dit had ik van die oude strijders nooit verwacht!”

Henk Snepvangers

Lycurgus 75 jaar

Als je zoals wij, Elly en ik, bent opgegroeid in de Zaanstreek en als daar ook je hele atletiekloopbaan zich heeft voltrokken, dan laat je als je naar “Fryslan” verhuist, niet alleen de familie van beide kanten achter, maar ook je vele atletiekvrienden.

Zeker in je juniorenjaren liep je tegen jongens uit je buurt. De Zaanstreek loopt van Oostzaan tot Uitgeest. Er waren 3 atletiekclubs; OSV in Oostzaan, natuurlijk mijn vereniging AV Zaanland en het daaruit voortgekomen AV Lycurgus, dat dit jaar zijn 75-jarig bestaan vierde. De feestelijke reünie was op zaterdag 16 november jl.

We gaan gewoon de afsluitdijk weer een keertje over om oude bekenden te zien.

(Even tussen haakjes. Tijdens de rit over de dijk zaten we zo wat te rekenen. We wonen nu 42 jaar in Friesland. Hoeveel keer zouden we die 32 km over de dijk al gereden hebben? We kwamen tot 632 keer. De laatste jaren gaat het wat sneller. Een groot deel is vrijgegeven voor 130 km/h.).

We hadden ons aangemeld bij Melchert Kok, een Zaanland deserteur, net als Astrid Uffellie. Zo waren er verschillende “overlopers”, zo noemden we dat bij Zaanland, want echt lekker zat het nooit tussen de beide clubs. Fusiebesprekingen, jawel, maar het lukte nooit.

Ik had me door ons lid Aart van den feest zou plaats vinden. Ja, het de omloop van de wielclub DTS een zaal waar je met 330 man en Een allerhartelijkste begroeting, nog ten deel. Ik zag Cor Tuin, maar ik gezichten. De zaal was al helemaal lid Freek Stam. Hij beloofde dat hij op de eerstvolgende reünie van de Vrienden er weer bij zal zijn.

Berge laten uitleggen waar het sportpark in Zaandam ken ik wel, ligt er ook. Maar staat daar ook vrouw in kan?

voor ik binnen kwam, viel mij ben slecht in het onthouden van vol. Ik trof Atie Langereis en ons

Zoals aangekondigd hield de voorzitter van de Atletiekunie Theo Hoex een toespraak, waarin hij niet alleen Lycurgus feliciteerde, maar ook Erfgoed onder de aandacht bracht. Dat laatste heb ik ook gedaan.

Oude strijdmakkers als Jaap Kools werden gevraagd naar plakboeken. Jaap wist nog te vertellen (desgevraagd) dat een van de laatste fusiepogingen in de jaren 60 vastliep, omdat de AV Zaanland per se de groene broek wilde handhaven.

Charles van Commenee, in druk gesprek met Cees Koppelaar, was 12 jaar lang trainer bij de club, met veel succes.

We spraken ook met Jan Rem en Arend de Boer, de 800 meter lopers, met de Nederlandse kampioen 10-kamp Gerrit van der Hoeven en met vele anderen.

Tot slot nog een woord van dank aan Aart van den Berge en Dea Leertouwer-Wobbe, want zij beslisten dat de tentoongestelde spikes mee naar Papendal mochten voor de Erfgoed collectie. Deze Spikes met 6 punten zijn duidelijk handgemaakt, vermoedelijk in de 40-er jaren. Heel bijzonder zijn de 4 vetergaatjes in het contrafort (hielstuk), de veter zat er nog in. Lycurgus, dank daarvoor.

Als er nog meer clubs zijn met oud en waardevol materiaal op zolder, geef ons een tip. Een mooie feestdag van een 75-jarige club uit Krommenie in een kleine Zaandamse zaal.

Chris Konings

Onverwacht bezoek

Tilly van der Zwaard had het er maar druk mee. Eerst kwam ze, geheel onverwacht, vanuit het verre Florida naar de Reünie van de Vrienden op 2 november, waar zij de hele dag zichtbaar genoot, met name van de contacten met vele van haar oud-ploeggenotes, die ze al zoveel jaren niet meer had gezien.

Vlnr. Stans Brehm, Hilda van Doorn en Tilly vd Zwaard, ergens in 'the sixties' en nu. (foto Ed Turk)

Eenmaal weer thuis kreeg Tilly, tien dagen na de reünie op Papendal, bezoek van Elly van Hulst en Theo Kersten, die toevallig op vakantie in de buurt waren en de moeite hadden genomen om uit te zoeken waar zij woonde. Tilly: "We hadden gelijk contact, alhoewel ik haar niet kende. Haar carrière was in de 80's and toen woonde ik al hier. Maar veel gepraat, herinneringen opgehaald etc. Was heel gezellig. Wat ik zo leuk vind dat ze de moeite hadden genomen om mijn straat te vinden. Ik woon n.l. in een community. Ze zeiden ze waren naar het politie buro gegaan hier in Edgewater om het te vinden."

Een bijzondere vereniging, die Vrienden van de K.N.A.U. (PW)

Met Elly in de tuin in Edgewater, Florida.(foto Theo Kersten)

Is atletiek religie?

We staan weer aan de vooravond van kerst en oud en nieuw. Het geëigende moment om weer eens stil te staan bij “wezenlijke vragen”.

“Geloven is hopen, zonder concreet waarneembare, tastbare, meetbare bewijzen.” (zei **Jan Terlouw** –oud-politicus, schrijver– in het t.v.-programma Boeken op 4 december 2011.)

Theodore Dalrymple, Brits psychiater, cultuurcriticus bezocht in hetzelfde jaar ons land en hield in de

Erasmus Universiteit een redevoering. Daarna discussieerde hij met de toehoorders. Het blad VolZin, een levensbeschouwelijk en cultureel tijdschrift, interviewde hem en plaatste in de editie van november 2011 een artikel. Het door beiden aangekaarte onderwerp is m.i. nog onverkort actueel. Tezamen met de uitspraak van Jan Terlouw leidde de boodschap van Dalrymple tot:

De laatste tientallen jaren neemt de invloed van godsdienst onder andere in ons land sterk af. Minder kerkbezoek, minder kerkleden. Mensen zeggen dan dat “religie minder wordt”. Echter: godsdienst is niet geheel het zelfde als religie.

Het woord religie komt van het Latijnse: re-ligar. Betekenis: weer verbinden.

Religieuze mensen zoeken verbondenheid in zingeving, spiritualiteit, gevoelens, gedachten met betrekking tot de zin van het leven. Die verbondenheid is te vinden in een hogere macht of een niet nader gedefinieerd beginsel, essentie of entiteit (het zijnde, iets wat bestaat, en dat hoeft bepaald niet materieel te zijn!) Geloof is zodoende een (belangrijk!) aspect van religie.

In monotheïstische religies komt het begrip godsdienst voor en gaat men dus uit van één god.

In polytheïstische religies is er sprake van een veelgodendom.

Al jaren is er een verschuiving aan de gang in onze samenleving: van geloof (waarbij *samen* belangrijk is) naar het ruimere begrip religie (dat steeds individueler beleefd wordt). Behalve op kerstavond, maar het massale kerkbezoek op dat moment heeft een andere oorzaak.

Mensen kunnen niet zonder religie. De afwezigheid ervan heeft zeer nadelige gevolgen voor het karakter van de mens.

Zie bijvoorbeeld de volgende **PLUS-** en **MIN-**factoren:

PLUS Religie biedt de mensheid een doel om naar te leven.

MIN Als je zonder religie alleen de (wrede) feiten van alle dag laat bestaan, ontdoe je de wereld van reden tot dankbaarheid en die is zowel voor geluk als fatsoen noodzakelijk.

Zonder dankbaarheid waardeer je niet wat je hebt.

Dan valt de grond weg onder redenen om gelukkig te zijn.

PLUS Als je dankbaar bent voor wat je hebt, begrijp je dat die gevoelens ook bij andere mensen bestaan en dat leidt weer tot fatsoen.

Religie is een uitermate belangrijke pilaar onder onze beschaving. Geloof heeft hier mede aan bijgedragen. Het levert/leverde een schat aan waardevolle geestelijke rijkdom, overdenkingen, kunst, monumenten, enz. enz. op.

MIN Het is een feit dat er ook een grote geschiedenis van onverdraagzaamheid, slachtpartijen en oorlogen bestaat dankzij geloof.

PLUS Een zeer grote verworvenheid bij mensen, dankzij godsdienst, is het morele besef.

Is dit niet kenmerkend voor het bestaan van de mensheid? Ervaren we niet dagelijks dat alles zowel plussen als minnen kent? Is het daarom niet heel erg verkeerd om waardevolle, positieve aspecten van religie en godsdienst uit het oog te verliezen, zoals te veel mensen nu geneigd lijken te doen?

CONCLUSIE

Geloof heeft mensen in staat gesteld tegelijk belangrijk en bescheiden te zijn.

Bescheiden, want vergeleken met de principes die we van God/Jahweh/Allah/...../het Griekse, Romeinse, Noorse of... veelgodendom..../enz. leren, stelt de mens weinig of niets voor. Belangrijk, want hoewel de mens niet de schepper is van de aarde, de natuur, is hij voor het beheer ervan wel -mede- verantwoordelijk!

Moelijk overigens om een goede balans tussen bescheiden en belangrijk te vinden!

Enerzijds zijn er mensen die vanuit hun kinderjaren en opvoeding datgene wat hun ouders hebben meegegeven als enig juiste zien. Een aantal van die mensen staat er zelfs gedurende het hele leven geen seconde bij stil, dat er ook andere zienswijzen mogelijk zijn. Zij nemen onvoorwaardelijk aan dat waar zij het eerst mee in aanraking kwamen, het enig juiste is.

- Mijn mening: dat is ieders goed recht.

Anderzijds zijn er mensen die kiezen, maar daarbij extreem naar de een of andere kant doorslaan en zo ontstaat helaas fundamentalisme, dat zich -te- vaak uit in volkomen onverdraagzaamheid voor andere standpunten.

- Mijn mening: jammer, erg!

Gelukkig vindt de overgrote meerderheid van de mensheid of ter linker-, of ter rechterzijde, dan wel meer centraal een voor hem/haar én voor ons allen een zinvolle invulling van het leven.

Respecteren van de keuze die de ander heeft gemaakt en de zingeving die aan die keuze ontleend wordt, dat zou voor ieder een volkomen vanzelfsprekende zaak moeten zijn.

Zoals de Vlaamse filosoof Ulrich Libbrecht in 1995 uitlegde met behulp van een Japanse spreuk: "Het kan de berg niet schelen langs waar je hem beklimt", het komt namelijk op het klimmen aan. Het is een natuurlijk gegeven dat ieder dit doet vanuit zijn eigen dal, waar hij geboren is. Als verschillende culturen, religies, godsdiensten, filosofieën elkaar op de top van de berg ontmoeten, zullen ze zich realiseren dat ze altijd het zelfde doel hebben nagestreefd.

Tot elkaar komen, of je nu gelooft of niet.

Geloof biedt hoop. En er is de zekerheid dat religie bestaat!

Is atletiek religie? staat er als titel boven dit stukje.

Atletiek bedrijven verbindt.

De zingeving van atletiek ervaren wij, oud-atleten en (meestal) oud-kaderleden nóg altijd! Het gaf/geeft een doel aan ons leven, biedt dankbaarheid voor wat bereikt is en maakt ons daardoor gelukkig. Leert ons prestaties van anderen waarderen.

Maakt ons belangrijk maar ook bescheiden, want het gaat immers niet altijd goed.

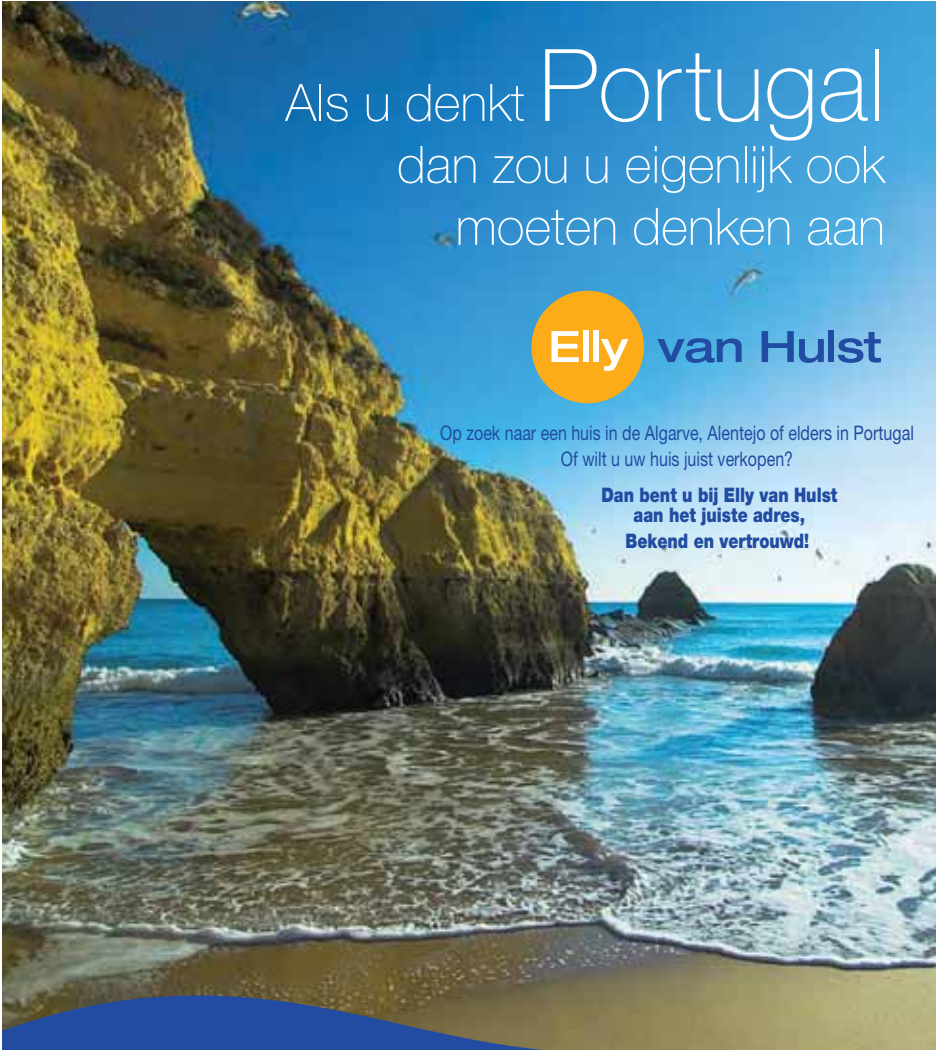
Leert ons inzien dat je op allerlei manieren tot een vergelijkbare prestatie kunt komen.

Ja, zo bezien mag je atletiek religie noemen, maar dan wel in die brede betekenis, zoals in het begin verwoord! Re-ligar, weer verbinden. Onze vereniging is daar een fantastisch bewijs van.

Hugo Tijsmans

advertenties banners brochures flyers folders huisstijlen illustraties logo's magazines nieuwsbrieven sites spellen

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [Inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► Jan Keesom

Afgelopen maand kregen we weer eens een juweeltje van een boek aangeboden. Een boek over de Noord-Hollandse veldlooptleet Jan Keesom.

Het werd geschreven door zijn dochter, de sociologe drs. Jolanda Keesom en het werd uitgegeven in eigen beheer. Prachtig uitgevoerd, in harde omslag met veel mooie foto's.

Het bijzondere van dit boek is dat er drie lange interviews met Gijs Takken, Paul Verra en AV'23

erelid John Pootjes in zijn opgenomen.

Jan Keesom, een tuinder uit 't Zand, was in 1960 Nederlands kampioen 10 km op de baan. Vanwege zijn tuinbouwbedrijf was trainen in de zomer altijd heel moeilijk, dus in de wintermaanden was Jan op zijn best en won hij vele veldlopen. Hij was lid van AV'23 in Amsterdam. Vaak heeft hij loopgevechten uitgeknoet met de uit Schagen afkomstige Paul Verra, de nummer 32 van de Honderd Haarlemse Helden. Paul was leraar L.O. en een fanatiek voetballer. Hij werd Nederlands kampioen 10 km in 1955 en 1956.

In het boek staan de verhalen die door Jolanda Keesom rond 2003 zijn opgetekend uit de monden van de drie bovengenoemde atleten. Vooral het verhaal van Gijs Takken is bijzonder, omdat daarin ook de atletiek in de oorlogsjaren ter sprake komt.

Zowel Gijs Takken (26-6-2012) als Paul Verra (11-2-2011) zijn overleden.

De foto typeert Jan Keesom: altijd strijdlustig op kop. Achter Jan zien we Ben Gilling van AAC, dan Jan Wit van MFC, vervolgens Wim Würster van AAC, dan Chris Konings van AV Zaanland en Van Riemsdijk van AV'23. Achteraan links onze Vrienden Harry Janssen (AAC) en Joop Keizer (AV Atletika). (foto beschikbaar gesteld door Chris Konings)

► Adriaan Paulen

Beste Vrienden.

Velen van ons hebben niet alleen in hun actieve loopbaan als atleet, maar vaak ook daarna op een of andere manier met onze oud-voorzitter Adriaan Paulen (12-10-1902 Haarlem tot 9-5-1985 Eindhoven) te maken gehad. Zeker is dat het geval in het oude district Zuid.

Er zijn over “Adje” prachtige verhalen in omloop, maar we weten lang niet alles. Daar gaan we wat aan doen. Stichting Atletiekerfgoed gaat een beroep op u doen om eens in uw geheugen of plakboek te graven. Kijk eens of er een zelfgemaakte foto inzit (de persfoto’s hebben we wel) en waarbij misschien wel een bijzonder verhaal te vertellen is. Verhalen zonder foto’s mogen natuurlijk ook. Schrijf dat op of stuur een e-mail naar Erfgoed. Is dat lastig, geen probleem. Bel ons, want het is altijd leuk om oud-atleten aan de telefoon te krijgen.

Er zijn ook atleten die geen lid zijn van de Vrienden, van wie ik weet dat ze een “onwijs gaaf” (zo zeg je dat toch tegenwoordig) verhaal hebben. Als voorbeeld Cees van Wees, de kogelstoter uit Amsterdam, die in 1962 met Paulen mocht meerijden naar Horsens in Denemarken. Een plankgas race, waarbij grote Cees duizend doden stierf.

Dus geef ons op zijn minst het adres van Cees van Wees, want die heeft een van die beroemde verhalen over onze Adriaan Paulen.

Chris Konings

Op de ALV in Arnhem peilde voorzitter Els Stolk de belangstelling voor dit fenomenale atletiekfeest, dat gehouden wordt op 21 en 22 juni 2014 in Braunschweig.

Heel veel informatie is te verkrijgen op de website van de organisatie <http://www.braunschweig2014.com/>

De prijs van toegangskaarten bedraagt Euro 63 voor beide dagen samen. Met Nederland als een van de deelnemende landen zal de belangstelling uit ons land wel groot zijn. We hebben onze vrienden, de Freunde der Leichtathletik, bereid gevonden om ons te helpen bij reservering etc.

Het is daarom van het grootste belang dat u uw belangstelling voor deze wedstrijd direct na lezing van dit artikel bevestigt met een berichtje aan:

info@vriendenvandeknau.nl

Als bekend is wie mee willen naar Braunschweig, gaan we reismogelijkheden en overnachtingen organiseren. (CvdM)

Atletenmanager bij toeval

Jos Hermens: “Als atleet heb ik het nooit af mogen maken. Maar ik ben vooral trots op Haile. Dat is toch wel een stukje levenswerk, denk ik.”

(foto Peter Oey, beschikbaar gesteld door Global Sports Communication)

Infobox

<i>Naam:</i>	Josephus Maria Melchior (Jos) Hermens
<i>Geboren:</i>	8 januari 1950 te Nijmegen
<i>Discipline:</i>	lange afstand
<i>Titels:</i>	Nieuw-Zeelandse Spelen kampioen 10.000 m 1975; Ned. kamp. A-jun. cross 1968-69, 3000 m 1968-69; Ned. kamp. sen. cross 1972 + 1975-78, 3000 m (ind.) 1972, 5000 m 1973-74 + 77, 10.000 m 1974-75 + 77-78 1976
<i>Deelnemer OS:</i>	1971, 1974, 1978
<i>Deelnemer EK:</i>	1968
<i>Deelnemer EJK:</i>	1968
<i>Records:</i>	Wereldrecordhouder 10 mijl 1975-76, 20.000 m 1975-90, 1 uur 1975-1991; Europees recordhouder 1 uur; Ned. recordhouder A-jun.: 1500 m 1969-72, 3000 m 1968-73, 1500 m steeple 1969-72; sen. 2000 m 1975-78, 3000 m 1972-2002, 2 mijl 1974-77, 3 mijl 1973-77, 5000 m 1971 + 1972-78, 6 mijl 1972, 10.000 m 1972-77, 10 mijl 1975-77, 20.000 m 3000 m 7.44,4, 5000 m 13.21,9, 10.000 m 27.41,25, 10 mijl 45.57,2, 20.000 m 57.24,2, 1 uur 20.944 m, marathon 2:19.48
<i>PR's:</i>	

Wat is het toch een bonte verzameling mensen, die vereniging Vrienden van de K.N.A.U.. Voor zover u zich dat nog niet zo realiseerde, hoefde u op de laatste reünie in Arnhem maar om u heen te kijken, als u daar ten minste aanwezig was. En anders moet u de fraaie fotoserie die Ed en Trudy Turk van die laatste bijeenkomst maakten, er nog maar eens op nakijken, al leid je daar iemands achtergrond natuurlijk niet uit af. Want in onze vereniging vind je van alles en nog wat terug: doktoren, fysiotherapeuten, academici, ondernemers, trainers, bestuurders, leraren, journalisten en - mocht u dit nog niet eerder zijn opgevallen - vooral ook veel kunstzinnige types, zoals musici, schrijvers, dichters en beeldende kunstenaars, in een variëteit aan uitingsvormen. Ook daar kon u in Arnhem een aardige indruk van krijgen, zoals elders in dit blad valt te lezen.

Er is echter één ding wat wij allemaal, hoe divers ook, gemeen hebben en dat is onze liefde voor de atletieksport. Ooit gefascineerd geraakt door een vroeger idool, ertoe aangezet door een sportleraar, dan wel ermee besmet via ouders, familie of vriend(in), zijn we op enigerlei moment in ons verleden stuk voor stuk in de ban geraakt van de moeder der sporten en dat is sindsdien bij geen van ons overgegaan.

Nu is ervan houden één, maar ervan leven is nog weer een heel ander verhaal. Dat is maar weinigen van ons gelukt, soms gedurende enkele jaren als actief atleet middels subsidies of sponsoring, maar niet een heel werkzaam leven lang. Daar is slechts een enkeling in geslaagd. Zoals Jos Hermens.

Abebe Bikila

Denk nu niet, dat het met die carrière van Hermens allemaal zo gepland is verlopen. Verre van dat zelfs. Het idee dat je met de atletieksport geld zou kunnen verdienen, moest nog geboren worden toen de Nijmegenaar als twaalfjarig atleetje door de film over de Olympische Spelen van Rome, die Cor Tissot in 1962 bij zijn vereniging Quick was komen vertonen, in de ban was geraakt van de prestaties van Abebe Bikila op de olympische marathon, waardoor voor het eerst zijn interesse in Ethiopië werd aangewakkerd. Jos doorliep, zoals het in die tijd een degelijke Nederlandse tiener betaamde, na de middelbare school de Pedagogische Academie met de bedoeling om onderwijzer te worden. En dat werd-ie dus ook, in eerste instantie, twee jaar lang.

Intussen ontwikkelde Hermens zich als atleet in rap tempo. Daarbij hadden de langere afstanden van meet af aan zijn voorkeur. Jos: “Bij Quick hadden ze een heleboel van die voetbalvelden. Als we daar twee keer omheen waren, had ik iedereen eruit gelopen. De 60 meter, met die startblokken, was niet echt mijn ding, nee.”

In 1968 veroverde hij als A-junior op de crosskampioenschappen en op de baan op de 3000 m zijn eerste nationale titels na er eerder, als B-junior, al een paar keer dicht bij te hebben gezeten. Hij nam dat jaar ook deel aan de EK voor junioren in Leipzig, waar hij op de 3000 m met een vierde plaats en een nationaal jeugdrecord goed voor de dag kwam. Het jaar erop moesten er opnieuw enkele jeugdrecords aan geloven, waarna Jos in 1971 ook die bij de senioren begon af te stoffen. Tot en met 1976 deed hij dat in totaal 29 keer, al zijn enkele van die records nooit als zodanig aangevraagd.

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

Global Sports
Communication

www.globalsportscommunication.nl

<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

Hard werken

Internationaal was Hermens er ook al vroeg bij. Als 21-jarige nam hij deel aan de EK in Helsinki, waar hij ondanks een (nooit aangevraagd) Nederlands record op de 5000 m de finale niet haalde. Dezelfde afstand waarop hij een jaar later zijn Olympisch debuut zou hebben gemaakt, als de Palestijnse terroristen met hun actie gericht tegen de Israëlische deelnemers die droom niet hadden verstoord. Jos trok zich, net als enkele andere Nederlandse atleten, terug en heeft daar tot op de dag van vandaag geen spijt van, al berokkende die stap hem in het vervolg van zijn carrière wel nadeel. “Als je op je 22-ste je eerste Olympische Spelen niet meemaakt, dan heb je die ervaring dus ook niet. Ik bedoel, ik was geen supertalent, met hard werken kon ik een beetje bij de wereldtop komen. Dan was het leuk geweest als ik series, finale en hoe dat allemaal gaat, mee had kunnen maken. En hoe je moest pieken voor zo’n kampioenschap. Zoveel toernooien had je toen nog niet, de wereldkampioenschappen zijn pas in de tachtiger jaren gekomen. De eerstvolgende EK was in ’74, waar ik vierde werd.” In de eindsprint naar het brons op de 5000 m werd Hermens ditmaal geklopt door Lasse Virén. Weer liep hij een nationaal record en weer greep hij net naast de medailles.

Overwinteren in Nieuw Zeeland

Het preolympische jaar 1975 is, achteraf beschouwd, wellicht zijn beste atletiekjaar geweest. Het begon al in Nieuw-Zeeland, waar hij overwinterde, iets wat hij vaker had gedaan. “Ik heb daar twee broers wonen (Jos is de jongste uit een gezin met tien kinderen – PW), dus ik ben daar een keer of drie, vier geweest, gewoon lekker drie maanden in de warmte trainen. In Christchurch zat ik altijd.” Hermens trainde er met Dick Quax en Rod Dixon, twee toenmalige Kiwi-coryfeeën, die er eveneens woonden. Af en toe kwam John Walker uit Auckland er ook bij. In ’75 nam hij er zelfs deel aan de Nieuw-Zeelandse Spelen, waar hij prompt de 10.000 m won. Het stelde volgens Jos weliswaar allemaal niet zoveel voor, omdat er vooral op plaats werd gelopen (hé, waar heb ik dit meer gehoord?), maar het was bemoedigend dat hij de laatste ronde in 58 seconden had kunnen afleggen.

Eenmaal terug in eigen land werd hij zowel cross- als 10.000 meterkampioen en verbeterde hij dat jaar tien nationale records op zeven verschillende afstanden, waarvan bovendien drie wereldrecords. Het waren voor Nederlandse begrippen ongehoorde prestaties. Nog nooit had een landgenoot zoiets op de lange afstanden gepresteerd. Het was het resultaat van heel hard trainen en heel veel kilometers maken. Te veel, stelt Hermens achteraf. “Op m’n achttiende liep ik, weet ik het, 100 km in de week en dat werd steeds meer. Met meer ging je altijd harder lopen, was de gedachte. Je was altijd op zoek. Ik herinner mij dat het trainingsprogramma van Dave Bedford in Athletics Weekly stond. Ja, dan deed ik er tien procent bij. En Bedford was al een trainingsbeest! Als hij bijvoorbeeld acht keer duizend deed in 2.40, dan probeerde ik er tien in 2.40 te doen, weet je wel. Als je zoveel procent meer deed, moest je vanzelf beter worden.”

Sponsor bracht uitkomst

Had Hermens nog in het onderwijs gezeten, dan was hij er aan onderdoor gegaan. Jos: “Ik ging ’s morgens om zes uur trainen. Daarna op de fiets naar school. Tussen de middag

was het naar huis om te eten en terug. School ging uit om vier uur, maar dan ging je niet meteen naar huis. Dan ging ik 's avonds van zeven tot acht trainen, als je geluk had van zes tot zeven, en nog een keer van negen tot tien. En dan er tussendoor huiswerk nakijken plus nog even wat proberen te slapen. Op een gegeven moment heb ik toen 's winters longvliesontsteking opgelopen. Geen weerstand. Ik was 1,80 en woog 64 kilo. Met drie trainingen per dag plus vier keer op de fiets werd je op een slechte dag zeven keer zeiknat. Dat had ik niet lang volgehouden. Mijn redding is geweest dat ik op een gegeven moment sponsoring kreeg.”

Die allereerste sponsor was Nieuwe Revue. Hermens kon zich nu op zijn sportloopbaan concentreren, maar ging ook nog weer harder trainen, tot wel 350 km per week! Dat leverde hem in 1976 niet alleen een verdere verbetering op van zijn eigen uurloopp-wereldrecord, maar veroorzaakte ook dat hij overtraint aan de start verscheen op de Olympische Spelen in Montreal, waar zijn tiende plaats op de 10.000 m een dieptepunt in zijn carrière werd. Na een verplichte rustperiode nam hij vervolgens Mon Vanden Eynde, Miel Puttemans' trainer, in de arm. Die halveerde zijn trainingsinspanning en zorgde ervoor, dat hij nog enkele goede jaren meemaakte, totdat hij op de EK van '78 in Praag zijn al eerder opspelende achillespees scheurde en er, na vijf operaties, een voortijdig einde kwam aan de atletiekloopbaan van Hermens.

Samenvallende ontwikkelingen

Ironisch genoeg zou dit onverwachte einde bepalend zijn voor zijn verdere loopbaan. Jos: “In eerste instantie dacht ik: ik ga weer terug naar de klas.” Hermens volgde bij de KNAU de algemene opleiding en de specialisatie middellange afstand voor een rol als trainer, in de avonduren. Intussen had echter de firma Bolidt, producent van kunststofbanen, hem benaderd om voor dit bedrijf contacten te leggen in het buitenland; men wilde ook daar voet aan de grond krijgen. Het bedrijf zette hem ervoor op de loonlijst. Tegelijkertijd raakte hij betrokken bij een radioprogramma van de AVRO op zondagmorgen, met daarin een blokje over blessurepreventie. Jos: “Dan ging ik met zo'n ouderwetse band het land in om te interviewen van: als je dit hebt, moet je dat doen. En dat werd dan uitgezonden.”

Toen bovendien Michel Lukkien begon met de introductie van de Nike sportschoen, waarop Jos het laatste jaar al had gelopen, en hij deze ging assisteren met de verkoop ervan, aanvankelijk letterlijk vanuit de kofferbak van Lukkiens auto, wilde Nike op voorspraak van Lukkien al gauw, dat Jos Hermens voor hen marketing ging doen in Europa. Vanaf dat moment begon de bal te rollen die ten slotte zou leiden tot Hermens' eigen managementbedrijf. Jos: “Mensen als Aouita, Carlos Lopes, Ingrid Kristiansen en Rosa Mota zaten toen bij Nike. Er waren nog geen managers, dus zij kwamen allemaal van: *hé Jos, kun jij wedstrijden regelen*, of: *hé ik moet trainen, maar ik heb een blessure*. En ja, ik wilde graag coach worden. Dus dat vond ik het leuke van het werk en Nike gaf je veel vrijheid, dus ik kon me ook gaan bemoeien met de planning van die atleten en zo. Dat heb ik altijd leuk gevonden, dus niet specifiek de van dag tot dag training, maar vooral die planning in de seizoenen.”

Hermens had als atleet al veel van de wereld gezien, het reizen trok hem enorm en hij hield van nieuwe dingen (Jos: “Wereldverbeteraar, hè!”), dus hij vond het allemaal waanzinnig interessant. De keuze tussen weer voor de klas gaan staan, of zich hier verder in ontwikkelen was dan ook geen moeilijke.

Op eigen benen

Intussen was in 1981 de jaarlijkse editie van de Rotterdam Marathon van start gegaan. Michel Lukkien en Jos Hermens raakten betrokken bij de samenstelling van de startvelden. Het was een geheel nieuwe ontwikkeling. Tot die tijd hadden organisatoren van grote weg- en veldloopwedstrijden alle atleten die zij aan de start wilden hebben, stuk voor stuk zelf moeten opbellen. Jos: “Wat er toen gebeurde was, dat ik ook werd benaderd door organisatoren in België en Engeland, waar ik veel contacten had, omdat ik daar vaak crossen had gelopen, zoals in Newcastle en Londen. Toen ik eenmaal manager was, vonden ze het natuurlijk prima om mij te benaderen, want zo konden ze gewoon tien atleten tegelijk aantrekken.”

Terwijl enerzijds een groeiende groep atleten, waaronder veel Nederlandse, van de diensten van Hermens gebruik maakte, werd anderzijds zijn tussenkomst bij het samenstellen van deelnemersvelden van grote wedstrijden steeds lucratiever. Dat leidde in 1985 tot de oprichting van zijn eigen managementbureau en het begin van de professionalisering van de ‘atletiekmanager’. Jos: “Op een gegeven moment hebben we met een groep managers afgesproken: als we verder willen professionaliseren, is het heel belangrijk dat we mensen in dienst nemen. Dat lukt je niet, als je tien procent van de startgelden en winstpremies van je atleten blijft vragen. We zijn toen met z’n allen op vijftien procent gaan zitten en dat is het nog steeds. Ik bedoel; je kunt niet met een atletenstal van tien mensen naar de bank toegaan en zeggen: wilt u mij helpen met een lening? Dat moet je eerst allemaal zelf verdienen. Dus je werkt tachtig uur in de week, verdient als het ware twee salarissen en hup, tweede persoon erbij, derde persoon erbij, enzovoort. Zo is het eigenlijk altijd gegaan.”

De relatie tussen Jos Hermens en Haile Gebrselassie gaat veel verder dan die tussen manager en atleet. (foto ANP, beschikbaar gesteld door Global Sports Communication)

Blikvanger

Ik zou met gemak een hele Vriendenband kunnen vullen met de ontwikkeling die het bedrijf van Hermens sinds ‘85 doormaakte tot het ‘Global Sports Communication’ van nu met zijn 15 medewerkers. Naast de begeleiding van de grote groep onder contract staande atleten uit 20 landen, zorgen zij enerzijds voor de organisatie en bezetting van grote baanwedstrijden in eigen land en daarbuiten, tot aan China en India toe, aangestuurd door Ellen van Langen, en zijn zij anderzijds verantwoordelijk voor het almaar uitdijende roadrace gedeelte onder leiding

van Valentijn Trouw. Deze taakverdeling maakt, dat Jos Hermens zich tegenwoordig kan beperken tot het leggen van nieuwe contacten en het zoeken naar nieuwe projecten.

Nu omvat de atletenstal van Hermens vele namen van beroemdheden. Zonder iemand te kort te willen doen, is er echter één die daar bovenuit steekt: Haile Gebrselassie, 'Emperor of Long Distance', zoals de subtitel van diens dit jaar verschenen boek luidt. Sinds Jos hem in 1990 als 17-jarige atleet voor het eerst in Ethiopië aan het werk zag en Haile hem vroeg om hem aan wedstrijden in Europa te helpen, hebben de twee ontelbare uren samen doorgebracht, als manager en atleet, reizend in vliegtuigen en auto's, of als tijdelijke plaatsgenoten op die momenten dat de Ethiopiër in één van de huizen verbleef die Hermens' bedrijf als tijdelijk onderkomen voor onder contract staande atleten in beheer had, wanneer die Europa aandeden. Gebrselassie is dan ook niet voor niets de blikvanger geworden van 'Global Sports Communication'.

Levenswerk

Hermens is ongelooflijk trots op wat Gebrselassie heeft bereikt. Daarbij gaat het niet alleen om diens sportieve prestaties, de Olympische en wereldtitels, de tientallen wereldrecords of talloze overwinningen in prestigieuze wedstrijden die de Ethiopiër op zijn conto schreef. Het heeft ook, misschien wel vooral, te maken met de algemene ontwikkeling die Gebrselassie doormaakte. Jos: "Het is indrukwekkend ja, ook qua mentaliteit. Jongens zoals hij, die soms niet eens de lagere school hebben afgemaakt, gaan dan toch in de wereld rondkijken. Haile heeft zoveel geleerd van Amerika, van Europa, hoe het hier is, dat is zijn voorbeeld om ook de toekomst in Ethiopië te gaan neerzetten. Als je dan kijkt naar de bedrijven die hij daar heeft opgezet met bijna 1000 man in dienst en alle dingen die hij daar doet... Als je uit het onderwijs komt, is het natuurlijk fantastisch om te zien hoe zo'n jongen van 18 jaar..., die is nou 40 en die gaat straks Afrika en Ethiopië verder helpen! Als je 22 jaar lang bijna dagelijks met elkaar optrekt, ik bedoel, ik weet gewoon van mezelf dat ik hem heel veel gevormd heb, over hoe je in het leven staat, over zaken doen, over met mensen omgaan. Al die gesprekken die je hebt, als je ergens naartoe rijdt, of in het vliegtuig, of bij hem al die jaren, dat gaat natuurlijk niet alleen over training. Ik denk eigenlijk dat Haile gewoon een stukje levenswerk van mij is. Daar ben ik trots op ja, absoluut."

Jos Hermens, de wereldverbeteraar die, als je hem in zijn hart kijkt, eigenlijk het liefst ontwikkelingswerk had willen doen. Die het fijn vindt dat Gebrselassie op zijn 40-ste nog steeds loopt, iets wat hij zelf nooit heeft kunnen doen. Die een zwak heeft voor dat bijzondere Afrikaanse land Ethiopië met zijn aparte bevolking en die, ondanks zijn 64-ste verjaardag binnenkort, nog lang niet is uitgekeken op zijn werk. Trouwens, met zijn nog jonge gezin met drie kinderen van acht, tien en twaalf zal hij nog wel een tijdje moeten. Jos: "Die moeten straks ook nog studeren, als het een beetje meezit. Tegen die tijd zullen de studiekosten wel weer omhoog zijn gegaan."

Piet Wijker

- Loopnummers
- Werpen
- Springnummers
- Wedstrijdmaterialen
- Trainingsmaterialen
- Kinderatletiek
- Kracht en Fitness

De specialist in atletiekmaterialen

Optimale service, de beste selectie en de beste merken, o.a.

Telefoon: +31(0)10 - 226 43 90 | mobiel: +31 (0)6 - 21 28 12 99

E-mail: Christian@tammingasports.nl

Website: www.tammingasports.nl

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Tijdens de ALV van 2 november jl. heeft het Jeugdfonds de namen bekend gemaakt van de tien atleten die volgend jaar zullen worden ondersteund. Wij stellen hen hierbij graag aan u voor.

► De aanblijvers

De volgende drie atleten werden het afgelopen jaar ook al door het fonds gesteund.

Jip Vastenburg, 19 jaar, lid van AV' 34. Jip werd het afgelopen jaar Europees juniorenkampioene op de 5000 meter en verbeterde de Nederlandse juniorenrecords op de 3000 en 5000 meter. Over haar prestaties bent u uitgebreid geïnformeerd in deze Vriendenband. Als waardering voor deze prestaties ontving zij van de Vrienden de Gouden Pluim, samen met Douwe Amels. Per email liet zij weten: *“Nogmaals dank voor de ontvangen gouden pluim, hij hangt met veel trots op de muur. Vond het een zeer grote eer om hem te ontvangen en vond het daarnaast een erg leuke middag.”*

Menno Vloon, 19 jaar, lid van AV Lycurgus. Menno is tienkamper en polsstokhoogspringer. Hij verbeterde indoor de juniorenrecords zevenkamp en polshoog. Door een blessure was hij helaas niet bij de EJK in Rieti. Wel verbeterde hij zijn PR polshoog in september nog naar 5,30 meter.

Rutger Koppelaar, 20 jaar, lid van Ilion, is Nederlands kampioen polsstokhoogspringen met een PR van 5,42 meter. Hij nam deel aan de EK U23, waar hij helaas niet door de kwalificatie kwam.

► De nieuwkomers

En dit zijn de zeven nieuwkomers in 2014:

Jules de Bont, 19 jaar, lid van Phanos. Het nummer van Jules is de 110 meter horden; hij kwam op dit nummer uit op de EJK in Rieti en behaalde in de finale de zesde plek. Hij verbeterde in de series het 20 jaar oude Nederlandse juniorenrecord en bracht dit naar 13,45 sec.

Jules de Bont (foto's Erik van Leeuwen)

Inge Drost, 17 jaar, lid van Ilion. Inge is meerkampster en vooral ook sterk op de 100 horden. Zij nam deel aan de WJK voor B-junioren in Donetsk, waar zij mooi achtste werd in de zevenkamp.

Bart van Nunen, 18 jaar, lid van Passaat. Bart loopt de langere afstanden en kwam afgelopen jaar op de EJK uit op de 5000 meter, waar hij vijfde werd. Zijn beste tijd in 2013 was 14.28,78 min. Bart is volgend jaar ook nog junior en hoopt zich te kwalificeren voor de WJK.

Suzanne Williams, 20 jaar, lid van NEA-Volharding. Suzanne heeft zich het afgelopen jaar erg sterk ontwikkeld op de 100 meter horden, en eindigde het seizoen met een zilveren plak op het NK en een PR van 13,37 sec. Suzanne nam deel aan de EK U23, waar zij nipt de finale miste.

Tony van Diepen is 17 jaar en lid van AV'34. Zijn nummer is de 800 meter en als B-junior nam hij al deel aan de EJK. Zijn PR is 1.50,48 en ook hij hoopt volgend jaar mee te mogen naar de WJK.

Denzel Comanentia, 18 jaar en lid van AAC. Denzel is een werper die meerdere onderdelen erg goed doet, zoals kogel, discus en kogelslingeren. Hij verbeterde het Nederlands juniorenrecord kogelslingeren naar 73,62 meter (6 kilo) en nam deel aan de EJK. Ook hij wil volgend jaar naar de WJK.

Dominique Esselaar is 17 jaar, lid van Unitas. Haar nummer is polsstokhoogspringen en als B-juniore bereikte zij al de mooie hoogte van 4 meter. Zij nam al deel aan de EJK en is nog twee jaar junior, zodat zij nog aan een WJK (2014) en EJK (2015) kan deelnemen

Volgend jaar is er één toernooi, de WJK in Eugene in de VS. Daarnaast zijn er natuurlijk ook de EK in Zurich. Wie weet! Wij volgen onze atleten weer op de voet en zullen u iedere Vriendenband op de hoogte stellen van hun belevenissen.

Elly de Regt

Dominique Esselaar

► Gouden Pluim

Enkele dagen na de reünie op Papendal schreef uittredend Jeugdfonds atleet **Douwe Amels** op zijn eigen website de volgende tekst over zijn ervaringen gedurende de drie jaar dat hij deel heeft uitgemaakt van het Jeugdfonds, over de Vrienden en over de uitreiking van de Gouden Pluim. Wij vonden dit zo'n aardige tekst, dat wij hebben besloten om hem integraal, met foto's en al, over te nemen in ons blad.(PW)

van de beheerders van het Jeugdfonds waarin stond dat ik 'uitverkoren was voor ondersteuning door het Vrienden Jeugdfonds'. Op dat moment trainde ik net een jaar in Zoetermeer, wat geresulteerd had in deelname aan het WK Junioren in 2010. We gingen zoals elk jaar op trainingsstage. Een erg belangrijk deel van de wedstrijdvoorbereiding, en het deel van de trainingen die 'wat

Afgelopen zaterdag was ik op Papendal, waar ik van de Vereniging Vrienden van de KNAU een Gouden Pluim uitgereikt kreeg "Voor het Europees Kampioen-schap (<23) 2013 hoogspringen en voor het meer-malen blijik geven van een uitstekende wedstrijdmentaliteit".

Hoewel ik ontzettend trots en vereerd was om deze pluim te mogen ontvangen, vind ik eigenlijk dat het de Vrienden van de KNAU zijn die een Gouden Pluim verdienen.

De Vereniging Vrienden van de KNAU is een vereniging van oud-topatleten (een vereiste om lid te worden is een Nederlands Kampioenschap achter je naam te hebben). In 2001 heeft de Vereniging het Vrienden Jeugdfonds opgericht. Dit fonds heeft als doel "het extra stimuleren van potentiële toppers". In 2011, toen mijn PR nog 2.16m bedroeg kreeg ik voor het eerst een email

duurder' zijn dan de trainingen thuis. Omdat ik als jonge atleet me nog niet zo bezig hield met sponsoring of iets in die richting, en de kosten van het sporten toch aan het oplopen waren, was de ondersteuning van het Jeugdfonds erg welkom.

De mail die in 2011 kwam, kwam ook in 2012 en 2013. Het Jeugdfonds heeft mij in die drie jaar financieel ondersteund. In die periode is mijn PR opgeschroefd van 2.16m naar 2.28m. In die drie jaar ben ik gegroeid van een deelnemer aan het WK Junioren naar Europees Kampioen U23. Drie jaar waarin ik qua trainingen elk jaar kon doen wat ik wilde, mede dankzij de Vrienden van de KNAU. En het mooie is, ik ben niet de enige atleet die ze ondersteunen. In de afgelopen jaren hebben ze verschillende atleten ondersteund, waaronder Eelco Sint-nicolaas en Nadine Broersen; en niet zonder resultaat. Kortom, het Jeugdfonds van de Vrienden van de KNAU heeft in de afgelopen jaren ontzettend goed werk gedaan in de ondersteuning van jonge atleten richting de top.

Volgens mij zijn zij dan ook degenen die écht een Gouden Pluim verdienen.

Douwe Amels

Met de caravan door Engeland

Lieve Vrienden,

14 september was het eindelijk zover! Onze KCK caravanchallenge ging van start nadat wij er 5 maanden naar hebben toegeleefd! Op 8 juli op kantoor van de ANWB hebben we kennisgemaakt met de overige teamleden evenals met de begeleiding. Op 14 september stonden alle combinaties klaar in Lelystad (testcentrum van de ANWB) ingericht met wat servies, bestek en pannen. Voor onze dekbedden en kussens en kleding moesten we uiteraard zelf zorgen. Oh ja, ook wat proviand; niet te veel, want ontbijt, lunch en diner kregen we elke dag aangeboden! Wat een luxe!

Middelste rode combinatie is van ons.

Tijdens de lunch kregen we een aantal tips voor het links rijden in Engeland, in het bijzonder de diverse soorten en maten van rotondes. Ook kregen we een TomTom tot onze beschikking, die allemaal tegelijk werden ingesteld. Er stonden die middag veel

files richting Europoort, maar uiteindelijk arriveerden alle teams inclusief begeleiding op tijd (ca. 17.00 uur) voor een drankje in de wijnbar aan boord van de Pride of Rotterdam. Bagage hadden we al naar de hutten gebracht (wat een doolhof) op de 9^e verdieping (de auto's met caravans stonden op de 3^e geparkeerd).

Wie ging er bovenin het stapelbed slapen? Ik dus! Voor het diner kregen we een VIP-rondleiding in de stuurhut, zeer interessant.

Daarna een heerlijk diner (wat een personeel om ons naar onze gereserveerde tafels te begeleiden) en daarna een drankje in het theater en bekendmaking van het programma van de volgende dag. Er waren veel Engelsen, waarvan een aantal wel heel erg aan het genieten was van de overtocht. Heel gezellig allemaal. Even dachten we nog dat Dolly Parton ook aan boord was.

Na toch wel redelijk geslapen te hebben, werden we om 07.00 uur gewekt met de melding, dat het ontbijt klaar stond en we moesten wachten op het sein dat we naar ons dek mochten om te vertrekken. Alles heel gedisciplineerd. Tijdens het ontbijt voeren we Hull binnen.

De eerste bestemming was de Humberbridge met kennismaking met de vele rotondes, allemaal linksaf, dus dat viel mee. Bij deze brug moesten de combinaties allemaal naast elkaar worden geparkeerd voor de fotosessie. De parkeerplaats was niet al te groot en er stond een koude wind. Maar met een mooi resultaat (zie vorige foto).

Daarna vertrek naar een parkeerplaats midden in Hull voor bezoek aan The Deep, een aantal aquaria en interactieve presentaties over alles wat leeft in de oceaan in diverse dieptes. Hier stond om 13.00 uur de lunch klaar. Daarna vertrek naar de eerste (parkachtige) camping (Burton Constable Holiday Park and Arboretum in Sproatley, East Yorkshire).

's Avonds na het diner (een reusachtige homemade steakpie stond op het menu) in een pub elders in de omgeving, dronken we nog een drankje in de pub op de camping, waar we in dichtvorm ons moesten voorstellen. Dat gedicht (1^e challenge-opdracht) hadden we thuis kunnen maken. Heel grappig allemaal.

Ook werd het programma van de volgende dag uitgereikt: 08.00 uur ontbijt afhalen bij de begeleiding. Daarna met auto en caravan naar het kasteel waar de camping toe behoort.

Zo gezegd, zo gedaan en daar kregen we koffie aangeboden met wat lekkers en een rondleiding van een zeer enthousiast persoon. In de aangrenzende tearoom (in een high tea vorm)

werd ons de lunch aangeboden. Mmm, het kon weer niet op.

Daarna naar de camping nr. 2: Thornwick and Seafarm Holiday Centre Campsite in Bridlington, waar de caravans snel afgekoppeld werden om naar te Cliffs van The Royal Society for the Protection of Birds in Bempton te rijden. Ook daar stond een gids klaar om een en ander te vertellen over de diverse soorten vogels die daar leven, gevolgd door een wandeling over de kliffen.

Daarna terug naar de camping, waar Royal Fish en Chips op het menu stonden, afgehaald door de begeleiding in een zaak alwaar ook prins Charles en zijn Camilla

eens Fish en Chips hebben gegeten. Met een volle maag naar de pub, waar het programma voor de volgende dag bekend werd.

Dag 4 stond in het teken van het bezoek aan Beverley met een bezoek aan de Beverley Minster, een grote basiliek. Ook de rondleiding in deze basiliek werd gedaan door een bevrologen gids.

Na een rondwandeling door Beverley terug naar de auto met caravan, die op een Depot voor bussen stonden geparkeerd. Eindbestemming voor dag 4 was Wolds Way Caravan & Camping in Malton. Helaas was het voor de foto-opdracht te slecht weer. Gertjan en ik arriveerden als eersten op deze camping, die na een steile helling en slecht wegdek werd bereikt: wouw, wat een uitzicht! We hadden opdracht gekregen om de caravans nog niet af te koppelen: eerst een challenge

achteruit inparkeren tussen pionnen en daarna met gekoppelde caravans een cirkel vormen met een zelfde afstand tussen voor- en achterkant. Ga er maar aan staan: als er 1 combinatie stopt of gaat rijden, moet de rest dus volgen. Uiteindelijk, na veel heen- en weercommentaar van begeleiding en chauffeurs stonden we

prachtig opgesteld. Toen nog de caravans waterpas stellen zonder waterpas.

De volgende morgen, het was tegen het vriespunt, ben ik om 6 uur opgestaan en naar buiten gegaan om foto's te nemen van de zonopkomst. (Gertjan

[Zie hier het resultaat, met dank aan de fotograaf.](#)

vroeg of ik 'ziek' was, want dat ik eerder opstond dan hij was zeer verrassend). De vorige avond was namelijk de verwachting dat het helder zou zijn.

Om 8 uur moesten de dames zich melden bij de begeleiding om ingrediënten af te halen voor het bereiden van een echt Engels breakfast: champignons, eieren, bloedworst, spek, tomaten, worstjes en brood. Om 08.45 uur aan tafel want om 09.30 uur moesten we weer vertrekken. Omdat het zonnetje lekker scheen, waren de heren druk met het opzetten van de luifels (voor een mooie foto!). Zonder caravan vertrokken we om 09.45 uur naar Pickering voor een wandeling in dit pittoreske dorpje en voor een treinreisje in een stoomtrein van de NIJMR naar Goatland. In de trein met gereserveerde plaatsen stonden er lunchpakketjes met allerlei zoete en hartige sandwiches en toetjes. Wat een verwennerij! De omgeving was prachtig!

Via een andere route dan 's morgens zijn we teruggedreden naar de caravans om deze weer aan te koppelen en naar de volgende camping te rijden: Castle Howard Lakeside Holiday Park in Coneysthorpe. Maar bij het vertrek van de camping in Malton kregen we de opdracht in colonne naar beneden te rijden, zodat de fotograaf (die voor ons uitreed) foto's en video kon opnemen. We moesten 5 meter afstand houden van onze voorganger!!! Ga er maar aan staan met deze verschillende combinaties: de ene combinatie rijdt makkelijker een helling op en af dan de andere! Ongeveer op de helft van de weg naar beneden was de opdracht om te stoppen, maar omdat nummer 1 dat niet deed, was de fotograaf zeer ontstemd toen ook hij beneden arriveerde.

Opnieuw naar boven over die hobbelweg met gaten en een stijgingspercentage van 18%! Gelukkig kwam toen ook het zonnetje door en lukte de opdracht wel (foto komt in de KCK 1-2014).

Voor de camping moesten we 2 poortjes door; alle combinaties kwamen er ongeschonden doorheen! Daarna voor een fotoshoot naar Castle Howard.

Het duurde wel even voordat we op de juiste manier stonden opgesteld, maar ook nu weer een fantastisch plaatje:

De 6^e dag stond in het teken van een bezoek aan het stadje York! Nadat de restjes van het ontbijtbuffet waren verorberd. In de regen nog eenmaal een briefing van de fotograaf: hij gaat de rijdende karavaan achterin de auto met klep open fotograferen met de redacteur aan het stuur. Vanwege de regen hadden alle auto's de lichten aan. De opnames verliepen vlekkeloos en komen in het magazine van januari te staan.

In York werden we gastvrij ontvangen door de plaatselijke Touristeninfo en kregen we VIP-passen uitgereikt voor gratis toegang tot vele attracties. Gezamenlijk brachten we een bezoek aan het National Railway museum en daarna afzonderlijk gewinkeld. Voor het eerst in die week konden we winkelen, eindelijk! Natuurlijk voor de kleinkinderen 'De Disneywinkel' binnengelopen en met tassen vol er weer uit!

Om 15.30 stond de bus weer klaar om ons naar de Park & Ride terug te brengen, zodat we op tijd bij de Ferry aanwezig konden zijn voor de retourreis naar Rotterdam.

Deze hele challenge was kosteloos (behalve dan de alcoholische drankjes) en er was een prijs aan verbonden voor dat team, dat de challenges (links rijden, achteruit parkeren, waterpas stellen, plakken van koplampstickers) het beste had uitgevoerd. Dat team werd op de boot, na een heerlijk diner, bekend gemaakt. Wie dat zijn geworden? Ik mag het nu nog niet zeggen, omdat dat in de KCK-1 van 2014 bekend wordt gemaakt. Ik zal jullie dat artikel in het nieuwe jaar e-mailen.

Dag 7, laatste dag, arriveerden we 's morgens om 8 uur in Rotterdam en na het ontbijt de boot afgereden om de caravan in Heinenoord terug te brengen. Daarna naar Lelystad om de eigen auto op te halen en met beide auto's naar Lijnden (in de vrijdagmiddagspits!!!) om de geleende auto terug te brengen. Het afscheid nemen van elkaar gebeurde heel snel met belofte om elkaar weer terug te zien. Voldaan, maar moe, naar huis om dagenlang, wekenlang, maandenlang véél over ons avontuur te vertellen!

Coby en Gertjan Kamerbeek

***Het bestuur van de Vereniging Vrienden van de K.N.A.U. wenst u
goede Kerstdagen***

en een voorspoedig 2014

***Els Stolk, Melchert Kok, Kees de Kort, Ed Turk,
Riet van der Enden en Ellen van de Bunt-Heemskerk***